Tafel Solvay is van Jean Prouvé, lamp Aim is een ontwerp van de broers Bouroullec. De stoelen, met de klok mee: twee Wishbone Chairs van Hans Wegner, Bertjan Pots Carbon Copy, een vintage draadstoel van Cees Braakman, vintage Eames DSR en een vintage Revolt van Friso Kramer. Het masker op tafel is eveneens van Bertjan Pot en de schaal van De Intuïtiefabriek. Links naast de plant hieronder kunnen we ook nog Hella Jongerius' vaas Misfit bewonderen

OP ZOLDER

Je kunt beter de kleinste kamer hebben in een luxe hotel, dan andersom. Daarom zijn Renée Habib en Cris Bartels zo blij met hun huis op tweehoog achter aan de Amsterdamse Herengracht.

fotografie James Stokes *tekst* Lisa van der Klok

De 'Clay Stairs' van Maarten Baas, slaapbank van Martin Visser voor Spectrum, een Metal Side Table van de Bouroullecs voor Vitra, kruk Solvay van Jean Prouvé voor Vitra en een vintage fauteuil van Ole Wancher

In januari van 2016 kochten Cris Bartels en zijn Amerikaanse vriendin Renée Habib hun appartement aan de Amsterdamse Herengracht. Het onderkomen, gelegen op de tweede verdieping van het achterhuis, geeft uitzicht op de prachtige tuin van de benedenburen. Bartels: 'We vielen voor de vide. Het geeft het huis zo veel karakter. Ons appartement is een van de kleinste van het pand, ongeveer 68 m2. Maar onze wijze buurman zei: je kunt beter de kleinste kamer hebben in een duur hotel, dan de grootste kamer in een goedkoop hotel.' Ondanks de centrale plek in de binnenstad is het er rustig. Bartels: 'Het is bijna dorps.' Habib: 'We hebben hier *the best of both worlds*, binnen is het superstil, buiten voel je dat je in de stad woont.' De vorige eigenaar van het appartement was de zoon van oud-burgemeester Job Cohen met zijn gezin, ook de oud-burgemeester heeft er enige tijd gewoond. Toen Cris en Renée op het huis boden, voorzagen ze het bod met een persoonlijk briefje waarom ze juist dit huis zo graag wilden hebben. En het werkte: ondanks een bod van een andere bieder werd het ze gegund.

Boven Hier zien we duidelijk de werkgever van de bewoners terug. De keuken is van Piet Boon Kitchen, de kraan van Piet Boon by Cocoon, de zeeppomp van Piet Boon by Formani

Links Het bankje is het enige Ikea-meubel in huis

DE DETAILS

'We wilden een huis waarvan de indeling niet dicteert hoe we het moesten gebruiken. We moesten het kunnen gebruiken zoals wij het wilden. Eigenlijk hebben we alleen de muren laten staan.' Voor het plan voor de verbouwing hebben ze de tijd genomen, ongeveer drie maanden. Als interieurarchitect boog Renée zich over de grote lijnen, *creative director* Cris hield zich bezig met de meubels, de producten, ofwel alles eromheen. Ze leerden elkaar kennen via hun werkgever Studio Piet Boon, waar ze pas na een jaar daten hun *involvement* aan de collega's opbiechtten, maar nog niet eerder echt samenwerkten. Bartels: 'Ik ben *workwise* veel harder, veel uitgesprokener.' Dit huis was dan ook hun eerste succesvolle samenwerking. Habib: 'We hebben toch dezelfde smaak en de dezelfde soort ideeën. En het was heel leerzaam om ook Cris' perspectief te horen, omdat hij zich veel meer bezighoudt met de details.'

BROOKLYN

Hun eerste schets voor het huis tekenden ze aangeschoten in het L&B Whisky café aan de Korte Leidsedwarsstraat: gewapend met een tekenblok en met een aantal whisky's achter de kiezen. Cris maakte die avond zelfs een financiële calculatie, met daaronder in grote letters: *'stick to it, and suck it up.'* Dat bleek nog knap lastig. Bartels: 'Renée heeft als interieurarchitect een voorliefde voor de mooiste afwerkingen en materialen. Uiteindelijk hebben we op die dingen moeten bezuinigen. Je houdt elkaar wat dat betreft toch in balans qua kosten.' Over het materiaalgebruik is goed nagedacht. Habib: 'Vroeger lag het appartement vol met tapijt en marmoleum. We kozen voor robuuste materialen als hout en natuursteen, iets wat duurzaam is én mooier wordt met de tijd.' Het huis is af en dat mag ook wel, nu ze over een aantal maanden hun eerste kind verwachten. Nu dient de vide nog als loungeplek met zitzak en boekenopslag, maar straks als de baby er is, verhuizen Cris en Renée naar boven.

Beiden vinden het trappetje van de keuken naar de woonkamer, ook wel Brooklyn genoemd, het best geslaagde onderdeel van het huis. Habib: 'Als Cris of ik in de keuken staat, komt de ander op het trapje zitten. Net als in Brooklyn, New York, waar de trap meer dan één functie behelst. Ik heb geprobeerd het appartement in te richten als een stad. Met actieve en rustige zones'. Bartels: 'De keuken is zo'n actieve ruimte. Het keukenblok is verstevigd, zodat je er zelfs op zou kunnen dansen, maar dat mag niet van Renée.

Op het vintage kast staat lamp Snoopy van Castiglioni en vaas Vaso di Culo van Parra voor Case Studyo. De glazen vaas op de grond is van Guaxs. De fauteuil is een vintage Easy Chair van Koene Oberman voor Gelderland, ernaast staat side table Klink, een ontwerp van Cris voor de Piet Boon Collection
Tegen de muur staat Cris' afstudeerwerk kruk Skinterior.

‘Ik benaderde Maarten Baas met de brutale vraag of hij de trap ook daadwerkelijk kon uitvoeren. En gelukkig vond hij dat een tof idee’

De kast en lamp zijn vintage, op de kast staat lamp Cobra van Elio Martinelli. Het kopje is de Paper Cup van Hay

Rechts Massief bronzen schaakset die Cris twintig jaar geleden bedacht, maar pas onlangs door zijn vader Frans Bartels heeft laten maken

ANIMATIETRAP

Een van de spannendste uitgaven is de trap naar de vide, van Maarten Baas. Bartels: ‘Vlak voor de Dutch Design Week had ik een sidetable van Maarten Baas besteld. Maar toen we op zaterdag naar Eindhoven gingen voor de Design Week, stuitten we op een prachtige stopmotionfilm van animator Niels Hoebers. In dat filmpje over Maarten Baas zat een prachtige gekleide trap. We wisten meteen dat we die trap levensgroot wilden. Na de Design Week benaderde ik Maarten Baas met de brutale vraag of hij de trap daarwerkelijk kon uitvoeren. En gelukkig vond hij dat een tof idee. Ook Niels Hoebers, die we later inlichtten, vond het grappig. Eigenlijk is het ontwerp van de trap van Hoebers.’

Tot voor kort dienden verhuisdozen naast het bed als nachtkastjes. Die zijn inmiddels vervangen voor echte nachtkastjes. Bartels: ‘Je moet in het huis groeien. Dat gebeurt niet in de week nadat je erin trekt. Ongeveer acht verhuisdozen kregen meerdere functies. In de gang als kast, en in de woonkamer als koffietafel. Zo zagen we heel goed wat wel en wat niet werkte.’